

ВОЛИНЬ

часопис для Волині.

Ціна 1 карб.

„WOLHYNIE“
ZEITUNG FÜR WOLHYNIE
Riwno, Deutsche-Strasse Nr. 88

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
РІВНЕ вул. НІМЕЦЬКА Ч. 89.

Рік II.

Четвер, 16 квітня 1942 р.

Ч. 28 (56).

Почесна праця чекає на українські руки

Так вже в світі буває, що самозрозумілі в приватному житті речі, котрі ні в кого не викликають жодного сумніву, прикладено до ширших об'єктів стають чомусь незрозумілими.

Подумаймо тільки, чи знайдеться хтось такий недоумкуватий, щоб уважав людину, без одної руки, з одною короткою ногою, та з одним оком, щеї трохи глухавату, за нормальну людину, за таку, що має всі можливості здорової людини? Певно кожний тільки усміхнеться у відповідь на таке питання.

Але замініть лише людину цілим народом, і у людей все переплутається ця самозрозуміла, здавалася б, річ стане для нас неясною. Ми постійно забуваємо, що здоровий нормальний народ, неможе складатися тільки з нечисельної групи провісників, політиків, адвокатів та інших коператорів і численного селянства.

Життя є багатобачне і власне той народ може вважати себе за повновартісну одиницю, здібну займати рівноправне місце в ряді інших народів, котрий здатний сам організувати своє життя в повному розумінні цього слова.

Організаторами життя зведемо не тих, котрі думають сидіти при бюрократичній установі, засипати нас не раз непродуктивними розпорядженнями, а зведемо тих, котрі вміють, можуть і хочуть поладжувати конкретні життєві справи обслуговуючи себе і загальну фахову і добре.

Подумайте хвилину, чи маємо ми потрібну кількість: слюсарів і механіків, техніків і інженерів, щоб могли обслуговувати наші машини, чи маємо потрібну кількість конструкторів і інженерів, щоб ми могли ті машини будувати, чи маємо достатню кількість фахівців-українців, котрі вміли б за допомогою тих машин продукувати все потрібне, починаючи з тканин і кінчаючи на прецизійних фізичних приладах? Чи багато маємо ми працівників транспорту, українців, котрі могли б сприяти розподілу тої продукції і фахових кваліфікацій, а не спекулянтів, котрі вміли б дешево і справно обслуговувати населення?

Чи маємо ми наразі потрібну кількість українських ремісників, таких як шапкарі, опрашки, годинники, бляхарі, шклярі, електротехніки, загонники, монтери, купівельні, циткари, ювеліри і т. д. Навіть коли ми звернемо увагу на таку галузь нашого життя, в яку найменше могли втручатися чужинці, а саме, на релігію то й тут побачимо, що причиною грізного стану є не якісь фальшиві теорії, не якісь фальшиві течії релігійні, а власне брак потрібної кількості інтелігентних пастирів-українців, потрібна кількість котрих зробила б неможливими і абсурдними всяке «роблення бурі в скляній воді». На цей же брак фахових людей наткнувся і при організації пошти, при організації видавничої справи, при організації медичної допомоги, видавництва чи друкерні!

Звичайно у нас, люблять натхнутися на якийсь окремішній поданих вище фактів, ставити з позу адвоката і казати промову на тему: «ми були гноблені...» Всі ці декламатори і адвокати забувають, що могутня позбавлене сентиментів життя не є ненькою - пістунком дитини - калічки. Воно не питається, чому хтось лишався ззаду, лише тих, хто не вміє додержати кроку, лишає без жалю, далеко по заду, при дорожньому рові. Рада є одна: абсолютистські зуби і закачавши рукави, взятися до праці, з тим щоб наздогнати занедбане, або лишитися позаду і згинуть. Жодні фрази, жодні замилування очей не допоможуть і не вдасться «проскочити зайцем». Це треба собі усвідомити, але само усвідомлення, ще не вистарчає.

Треба наразі покинути з фальшивим підходом до життя. Зараз в наслідок війни, перемоги німецької армії, розбиття Польщі і Москви, усунення з наших міст життя — відкривається величезне поле для фахової праці... І що ж ми бачимо? Що поруч з декламацією на честь всякої праці і працюючих, якою ми займалися пар десяти років, далі єдиним мрією, широкого загалу, є втілювати від творчої праці і прилаштуватися при якомусь бюрі в канцелярії. Хоч пересічний кравець за покійниці Польщі, або порядний швець, інтелігент, чи зецер в друкерні, а роблячи більше може за пересічного урядовця і хоч їхня праця часто не була важча за працю урядовця, а проте зараз наша молодь втікає та уникає займати порожні місця. Проби урочкомлення технічних шкіл, показали значно менше зацікавлення технічною і фаховою освітою, ніжби воно повинно бути. Ми кидаємо охоче цей шлях праці й добробуту, а викаємо на всякі дво і одномісячні курси матуральні з метою спиритно вихопити не зароблену матуру, здобути не знання, але безвартісний папір лонжованки і так численні ряди не фахових пів інтелігентних претенсійних і неосвічених які хочуть грати роллю інтелігентів і які не здатні до жодної творчої праці. А праця почесна і корисна чекає нас з усіх боків. В даний момент, місця є вільні, але природа не терпить порожнечі!

Коли ми негайно не породимо з цього практичних висновків, то по роках, буде пізно і ми знову лишимося народом калікою, здатним лише безпідставно нарікати на те, що нас покривдала історія. Х-ик.

З Головної Кватири Фірера

Дальші успіхи німецької авіації

ВЕРХОВНЕ КОМАНДУВАННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ ПОВІДОМЛЯЄ:

11 квітня 1942.

На Керченському півострові після багатого на втрати заломання ворожих наступів 9 квітня не відбувалися більше ніякі суттєві бої. Число знищених танкерів піднялося на 72, якщо пошкоджених на 29.

На побережжі Чорного моря бомбардували німецькі бойові літаки споруди советських пристаней і поцїлами бомб пошкодили два більші торговельні кораблі.

На середньому відтинку східного фронту знищено багато замкнених військових частин ворога. Підчас успішних випадів німецьких частин потерпів противник високі криваві втрати. На північному відтинку фронту заломалися сильніші, підтримувані танкерниками наступи советів. В Ляпландії, німецькі гірські стрільці спільно з фінськими з'єднаннями у відважному ударі здобули сильно розбудовану ворожу опірну точку і знищили 40 бункрів з їхніми залагами.

Німецькі літаки атакували портові споруди на Кавказькому побережжі

ВЕРХОВНЕ КОМАНДУВАННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ ПОВІДОМЛЯЄ:

12 квітня 1942.

На півострові Керч знову заломалися атаки більших ворожих сил, в яких співділали танкерники та летунство, при цьому знищено дальших 14 ворожих танкерників. Німецькі бойові літаки атакували портові споруди на Кавказькому побережжі та пошкодили бомбою великий советський пасажирський корабель.

На середньому та північному відтинку фронту повторював ворог у різних місцях свої безуспішні атаки.

Перед північно - німецьким побережжям наскочив советський підводний човен на німецьку мінову запору.

У Північній Африці відбито на південь від Тіммі слабші британські сили. Ворог втратив деяке число полонених. З'єднання бойових і винищувачів літаків налітали з добрим успіхом на британські бойові позиції і зосередження вантажних возів у Мармаріці та скинули бомби на пустинну залізницю та інші зв'язки ворога з заплілля.

Авіація продовжувала свої великі налети на острів Мальта. В повітряних боях німецькі винищувачі збили 11 британських літаків.

Як повідомлено у спеціальному зведенні, німецькі підводні човни затопили безпосередньо перед східним побережжям Америки 12 ворожих торговельних кораблів спільного тонажу 94.000 р.б.т., в тому числі 4 великі кораблі-цистерни.

Біля Каналу і перед норвежським побережжям збили німецькі винищувачі вчора у повітряних боях 7 британських літаків.

Зі з'єднань британських бомбардувальників, які минулої ночі провадили винищувачі налетів на Західну і Північно-західну Німеччину, нічні винищувачі і протилетунська артилерія збили 12 літаків.

Капітан - лейтенант Тодплай знову особливо відзначився підчас дії німецьких підводних човнів перед американським побережжям, затопив досі 31 корабель в 209.000 р.б.т., а також один нищильник і односторонній корабель.

Вищий старший стрілець Чернек і старший стрілець Рекігел з одного винищувачого регіменту розбили 9 квітня своїми протипанцерними рушницями з найближчого віддалення 11 советських танкерників.

В налеті на військові споруди острова Мальти поцїлено кількома бомбами один британський нищильник, який знаходився в доку.

Німецькі мисливські літаки збили в повітряних боях над островом Мальта 13 британських машин.

Штурмовик одної частини СС сам один здобув 5 квітня одну ворожу землянку, знищив залого та не зважаючи на дуже сильний вогонь, знищив один ворожий танкерник найновішої конструкції.

З УСІХ ФРОНТІВ

ДНБ. Берлін.

Як Верховне Командування повідомляє, 11.4 в атаці німецьких бойових літаків на болшевицькі кораблі коло Кавказького побережжі Чорного моря поцїлено один пасажирський корабель в 7.000 р.б.т., який служив як житловий корабель ворожої флотії. Інші кораблі тяжко пошкоджені. Рісці вантаження та в будинках складів повстали великі тожежі.

Як повідомляє Військове Зведення, большевики знову почали на півострові Керч свої атаки, які попереднім разом заломалися, хоч ворог знову мав великі сили та багато танкерників, виконували чотирма наворотами наступи при цьому співділи ворожого летунства, знову вповні заломалися. Сконцентрованим вогнем усіх родів зброї розбито удари ворога по найбільшій частині вже в зародку. Від часу початку боїв, то значить за два дні, на цьому відтинку фронту знищено або дуже тяжко пошкоджені 115 ворожих танкерників. Коли на південному відтинку фронту не було жадних важніших боїв з причини розмоклого ґрунту, на середньому та північному відтинку ворог повторював наступи великими силами в поодинокі місця. Однак на жадному відтинку ворог не досягнув успіху. Німецьке летунство помагало армії в боях на середньому та північному відтинку. В атаках на середньому відтинку знищило воно дев'ять ворожих танкерів, а одинадцять пош-

коджено так тяжко, що вони перестали стріляти.

В укріплених місцевостях, яких довмі розбудував ворог у скорострільні гнізда, німецькі пікіруючі літаки зломали ворожий опір та знищили бомбами велику кількість будинків враз з залагами. В акції поборовання ворожого поставання тяжко пошкоджені сім вантажних поїздів з воєнним матеріалом.

Також в околиці Ільменського озера атакували німецькі пікіруючі літаки сильно боронились большевицькі становича колони танкерників та позиції артилерії. Успішні атаки на вкупі та замасковані, розставлені в лісах становича причинили большевикам високі криваві втрати.

Як повідомляє Верховне Командування, німецькі бойові літаки заатакували 11 квітня на морі коло Північного Рогу сильно забезпечений ворожий кон-

вой. Один фрахтовий корабель в 4.000 р.б.т. поцїлено бомбою в наслідок чого він загорівся. Депо пізніше поцїлено той сам корабель 500 кг. бомбою. Інший корабель в 5.000 р.б.т. поцїлено двома 500 кг. бомбами, а ще один в 3.000 р.б.т. одною тяжкою бомбою, яка так тяжко пошкодила задню частину корабля що він задержався на морі. Не зважаючи на сильну протилетунську оборону, зброєю всіх калібрів, вдалося німецьким пікіруючим літкам так тяжко пошкодити четвертий пароплав що він теж затримався.

Як повідомляє Верховне Командування, в німецькому налеті на військові споруди острова Мальти, поцїлено бомбою чок у Френш Кріг, котрий знищив пізніше велика пожежа. Нищильник, який знаходився в доку, поцїлено в середину корабля трьома бомбами, з яких одна знищила місток, а друга бічну стіну корабля.

З ДАЛЕКОГО СХОДУ

Збито 56 ворожих літаків

ДНБ. Токіо.

Японська головна квартира повідомляє, що 9 квітня на водах довкола Тринкомала на східному побережжі Цейлону затоплено британську авіоматку типу Гермес, два легкі крейсери типу Бірмінгем і Емеральд, нищильник і стежний корабель. Крім цього дуже тяжко пошкоджено: легкий крейсер і 8 торговельних кораблів. Збито

56 літаків. Власні японські втрати — десять машин. У воєнних водах не потерпіли японці ніяких власних втрат.

Острови Крістмес зайняті японцями

ДНБ. Токіо.

Японська Головна Квартира повідомляє, що японські морські сили висадилися на островах Крістмес, на південь від Яви, і повністю їх зайняли.

Зі світу

Англія признається до втрати 13 літаків

ДНБ. Стокгольм.

Британське міністерство авіації стверджує в комунікаті, що його передала британська служба звідомлень, що з налетів британської повітряної флотії проти різних околиць європейського континенту, які на суботу пропало 13 літаків. В зведенні Верховного Командування Збройних Сил з 11.4 повідомлялося, що збито 12 британських літаків.

В одному тижні затоплено 231.000 р.б.т. ворожого корабельного тонажу

ДНБ. Берлін.

Згідно зі зведеннями, які мають у Верховному Командуванні Збройних Сил, оживлена бойова діяльність воєнної флотії і авіації, проти британських і американських шляхів забезпечення у минулому тижні, була дуже велика. Разом затоплено 231.000 р.б.т. ворожого тонажу. Крім цього німецькі літаки затопили на мурманському побережжі ворожий фрахтер в 1200 р.б.т., п'ять дальших кораблів підчас тієї дії тяжко пошкоджені.

Досі затоплено між ін. 81 корабель-цистерну в 642.710 р.б.т.

ДНБ. Берлін.

Між кораблями, що їх затопили німецькі підводні човни, було, як про це повідомляють з військового боку, вісім великих океанських кораблів-цистерн в 71.810 р.б.т. Найбільшим океанським кораблем-цистерною був американський корабель-цистерна «Гальф» в 12.000 р.б.т., який перевозив навантаження 20.000 тонн ропи. Навантаження ропи експортовано після того, як його поцїлено горпедою. Розірваний на безлічні куснички великий корабель за кілька секунд пішов на дно. Інші затоплені кораблі-цистерни були: американський «Муског» (7034) і голландський «Окейна» (6256 р.б.т.), оба пили в американській службі. Зі загального тонажу, затоплено німецькими підводними човнами на Атлантику від першого їх виступу на американських водах, дуже високий процент припадає на кораблі-цистерни. Від повідомлення про вислід з 24 січня затоплено досі в різних околицях Атлантийського океану 14 ворожих торговельних кораблів в 1.452 мільйонів р.б.т. В тому числі було 81 корабель-цистерна в 642.710 р.б.т., що їх переважно затоплено перел побережжям ЗДА і в Карібійському морі.

* Лондонський «Таймс» підкреслює, що згідно з географічними і стратегічними даними відповідальність за оборону Австралії несе тільки Америка.

* Згідно з повідомленнями військового міністерства з Вашингтону, північно-американські частини вже знаходяться в Австралії.

* На єгипетського голову ради міністрів Нагас-Пашу виконано революверний атентат. Атентант був невдалий, а міністер не зівстав навіть поранений.

* Японська флотія поширила свої операції на Індійський океан. Підводні човни діють вже коло Індійського побережжя та Вурми.

Аргентина не буде брати участі в міжамериканських конвоях

ДНБ. Буенос Аерос.

Круги міністерства закордонних справ повідомляють, що вісті про заходи уряду ЗДА в Буенос Аерос не відповідають правді. Через аргентинські часосипи розійшлася вістка, що уряд ЗДА старався приєднати Аргентину для справи міжамериканських конвоїв. Ця версія опирається на помилковому по-

відомленні про теперішню діяльність міжамериканського комітету оборони у Вашингтоні. Питання конвоїв є справді головною темою конференції. Однак як повідомляє служба звідомлень Анді, аргентинський уряд боронить становища, що найкращою обороною для мореплавства, це показати флягу та виставляти всі на кораблі.

Жертводавці крові за пліутократів

ОА. У тотальній війні пропаганда — річ дуже важлива. Але треба відрізнати добру пропаганду від поганої. Добра пропаганда підкреслює вирішальні для результатів війни правди і цим допомагає політиці та військовим діям. Погана пропаганда спирається на брехню та шкодить і веденню війни і політиці. Вкінці вона попадає в неминучий конфлікт із правдою.

Найкращий приклад такої брехливої пропаганди це советські радіо-передачі. Вони завжди намагаються симулювати враження перемог. Правда, за брехливість советського радіо давно вже була відома, але вона не виступала ще ніколи так виразно, як саме тепер. Майже завжди Німеччина має змогу навести протидію. Але розправляється поодинокі з усіма звідомленнями і воєнними кореспонденціями шкода часу. Це найчастіше буденно одноманітні вигадки без ніякої фантазії, які повторюються часто добрі радіо-мовці. Вони не мають нічого спільного з дійсними подіями. Але коли раптом вирине цілком фантастичне звідомлення, як наприклад те, що советські війська підійшли на 160 км до Риги, то тоді доводиться придивитись советській пропаганді зблизкою.

Що Сталін має намір у кризовому зимовому наступі відбити від німців утрачені позиції, це річ зрозуміла. Поразки його англійських і американських союзників у Східній Азії, у Північній Африці, на Атлантичному і Тихому океанах змушували його до таких зусиль. Треба було нацькувати на німців та кинути у вогонь советську людину, щоб пожертвувала свою кров за пліутократів Англії та З'єдинених Штатів Америки. Про безрезультатність цих сталінських планів дає нам уявлення останнє загальне звідомлення Верховного Командування Німецьких Збройних Сил. Сталін мусів рахувати на певний успіх — мусів рахувати, бо інакше розвалилася б вся советська піраміда брехні. Тому це не грало жодної ролі, що советські війська на швидких крилах пропаганди крокетили з занадто великим неспіхом на 300 км уперед. Такий пропагандовий поспіх додає відаги власним військам — так думали советські пропагандисти — і повинен викликати заворушення на зайнятих, німецькими військами, східних землях.

Поки німецькі війська, скоротуючи свої позиції, на своїх зимових кватирах розбудували

свої укріплення та перенесли назад денні відтинки фронту непридатні до оборони, советська пропаганда могла ще подавати матеріал, що хоч трохи міг здаватися ймовірним. Але ця пропаганда зробилася смішною з тим моментом, коли маси большевицьких військ понали даремно гинути, розбиваючись о кривавий мур німецьких позицій. Різниця між пропагандою та дійсністю ставала дораз більша. Розгойдання свіль пропаганди, яких хвилі большевицьких дивізій не могли міколи наздогнати, стане тільки тоді зовсім зрозуміле, коли ми візьмемо на увагу, що Сталін видав денний наказ (цей наказ тепер у боях на північному відтинку попав в руки німецьких військ), що до 23-го лютого треба відкинути ворога назад аж до старих кордонів Советського Союзу, хочби це коштувало не знати скільки!.

Коли поглянути за лаштунки цих большевицьких радіо-передач, які все наново пускає у світ жид Лозовський, то вони показуються нужденною руйною системою, якої вже не можна врятувати, та яку це тільки брехнями можна втримати на ногах. А саме — з оповідань большевицьких полонених довідуємось як насправді стоять справи з советськими вигаданими «перемогами» в зимовому наступі. Як оповідають полонені, втрати советських військ в дійсності більші, ніж подано з німецького боку. Відповідно до цього настрої серед советських вояків погані, бо крім того відчувається ще й недоплату харчів та муніції. Щоб використати останній шанс цієї зимової війни, советське командування не тільки силоміць жене свої війська в цей безглуздий бій, але навіть часто розстрілює кожного десятого червоноармійця, бо, при безуспішності боїв, комісари закидають червоноармійцям болягузтво. Дуже характеристичний для нашої епохи серед червоноармійців той факт, що відоме скорочення назви Советського Союзу СССР знайшло пояснення: «Смерть Сталіна — спасеніє Росії!» Бо і червоноармійці, що їх раз-у-раз женуть на німецький кривавий мур, понаму переконуються, що вони тільки жертводавці крові за своїх пліутократичних союзників — Англію та Америку, союзників, що в теперішній війні вже помалу загивають.

ЗРАБОВАНІ СКАРБИ МИСТЕЦТВА В ХАРКОВІ

УК. РІВНЕ. Як в інших містах так і в Харкові вивезли та знищили большевицькі багатотворів мистецтва, з музеїв та галерій. Як говориться у звіті директора українського музею в Харкові проф. Кутепова опублікованому у «Вінницьких вістях», жидівсько-большевицька дирекція утікаючи на Схід забрала з собою багато образів, штихів, порцеляни, килимів та інших вартісних предметів. Велику кількість вартісних образів старих нідерландських та італійських майстрів, а то й новітніх українських та московських майстрів, між ними образи Тараса Шевченка та славний образ Рєпіна «Запорожці пишуть лист до султана» вивезли большевицькі за Волгу. З великої збірки закордонних та краєвих графіків, яка мала приблизно 31.000 штук, вивезли большевицькі понад 4.000 вартісних екземплярів, між якими напр. штихи Дієра, Ходовського та інших. Не зважаючи на великі втрати має ще харківський музей штуки великі скарби, які тепер приводяться до порядку. Німецький бурбурмістр та українська міська управа дають дирекції музею далекоїдучу поміч. Музей має ще дуже багату збірку творів народного мистецтва.

Велике знищення, яке большевицькі залишили в місті не дозволяло дотепер відкрити музею. Також вибудований боль-

шевицьким музейний будинок є мало придатний та зле уряджений для своїх цілей, так що дирекція мусить розглянутися за іншим будинком. Хоч Харкова не передано ще цивільній адміністрації, місто очікує нового життя, яке має бути під охороною німецького меча у всіх ділянках.

За советського панування було в Україні 44 більших музеїв при чому Київ з 14 музеями мав перше місце. За ним ішов Харків з 11, Дніпропетровськ з 4, Полтава з 2 і т. д. Малі музеї були також і в інших містах, як Рівне, Луцьк, Житомир і інші. Музеї в Україні були підпорядковані бюрові контролю для справ мистецтва при раді народних комісарів у Києві, яке мало філії при всіх обласних управах. Майже в кожному місці влаштували большевицькі музії революції, Леніна та антирелігійні, які у звільнених німецькими військами теренах позаміжано. Окрім цього мала Україна цілу низку вартісних архівів, над якими виконувало центральне бюро архівів при комісаріаті внутрішніх справ у Києві. У всіх обласних центрах були управи архівів та обласні архіви. Німецька влада забезпечила дуже велику кількість архівів, які уявляють собою вартісний матеріал для історії цього краю.

Європейське посівно-насіньове об'єднання

ОА. БЕРЛІН. Німеччина, Італія, Мадярщина, Румунія, Словаччина, Данія та Голландія підписали договір про посівно-насіньове об'єднання. Згідно з цим договором, цієї весни у всій Європі і особливо на східних землях, будуть засівати по-

ля найкращим європейським посівним насінням, що вирощується у 12-ох найвизначніших селекційних станціях. Таким чином прибутки і в сільському господарстві і в городництві побільшаться.

Рослинні олії та товщі власної продукції

ОА. БЕРЛІН. До найважливіших завдань сільсько-господарської виробничої кампанії в Німеччині належало заповнення так званої олійної та товщової прогалини. Відомо, що для задоволення своїх потреб Німеччина віддавна мусіла ввозити багато товщів з-закордону. Щоб по змозі звільнитись від цього імпорту та забезпечитись від блокади, почали виробляти більше масла та розводити олійні рослини. Усі ці заходи дали бажані наслідки, які просто викликають здивування. Німеччина виробляє тепер 7 мільйонів центнерів масла і се-

ред інших країн займає тепер друге місце у світі. Плекання олійних рослин теж дало неабі які наслідки. Їхня посівна площа з 5000 га у 1933 р. збільшилася до 63.000 га у 1937 р. і до 225.000 га у 1940 р. В цьому році вона зростає вже до 300.000 га. Завдяки культурованню особливих сортів, а передовсім сортів стійких проти морозів і хвороб, та завдяки влетплення при машиновому обробленні землі урожай з кожного га значно підвищився, а кількість товщів у кілька разів збільшилась.

лос цієї людини яка так чудово вміє говорити, так глибоко малювати життя, розкривати такі широкі горизонти. Адже мало, дуже мало знаємо ми про життя її творчості автора «Людина», «Царівна», «Ніоби», «Землі», «У неділю рано зілля копала» та інших творів гідних широкого слави.

Серед Буковинських лісів в мальовничих схилах гір, почалася розвивалась і досягла найвищого свого розквіту творчість цієї людини, натхненної найбагатороднішими ідеалами.

Її світлі образи вражали своєю глибокою змістовністю, вони будили, кликали до життя. Та не тільки цим полонили вони читача, сила їх також в тому, що це, глибоко реальні постаті, які розкривали зміст всього життя, розкривали його просто. Не було тут ні кривавих сцен, ні карколомних викрутасів у зав'язці, розвитку і розв'язці інтриги.

Творчість Ольги Кобилянської полягає в глибокому, органічному поєднанні найсучаснішого критичного реалізму з активним дієвим романтизмом. Іду-чи від живої дійсності, письменниця рівночасно підносила над звичайним і буденним життям. Творчим ідеалом письменниці завжди було реальне відтворення людей, які живуть активним творчим життям, які не знають і не хочуть знати мі-

жноту. О. Кобилянська в своїх творах сміливо виступає за визволення жінки з рабського ярма і підносить до величезного людського узагальнення

з'явилась вперше її повість «Людина», задумана і написана ще майже десять років перед тим. Ця повість виявила основні і найхарактерніші риси її таланту, її творчої індивідуальності, що так блискуче розвинулася згодом.

Найперші твори О. Кобилянської були написані ще в Кімполунгу в 1888 р. («Природа»). Пізніше після випуску в світ «Людина» О. Кобилянської пошастило надрукувати «Царівну» (1896) і з того часу її ім'я стає відомим серед українських читачів. Ці та інші твори письменниці високохудожніми якостями поставили О. Кобилянську в ряди класиків не тільки української але й світової літератури.

Візьмемо для прикладу «Царівну» — ця перша знаменна сповідь жінки — людини в повному розумінні цього слова. За нею повстала «Земля», — твір який розкриває трагедію українського селянського життя. Далі «Ніоба» — повість про жінку, яка ідею волі і незалежності поставила вище міщанських забобів. З яким великим хвилюванням читаємо ми, «У неділю рано зілля копала», — немов ліричну пісню жінки про те, що вона вміє любити тільки раз і гине, коли в це святе почуття влітається несправда і нещирість.

О. Кобилянська в своїх творах сміливо виступає за визволення жінки з рабського ярма і підносить до величезного людського узагальнення

Огляд преси

Привітальна телеграма Фірера

ДНБ. Берлін.

Фірер у першу річницю існування незалежної хорватської держави переслав хорватському державному провідникові Др. Анте Павелічеві таку телеграму:

«З нагоди першої річниці існування незалежної держави Хорватії я пересилаю Вашій Ексцеленції щирі побажання для Вас особисто та всіх благ, для щасливої майбутності заприязненого хорватського народу,

який приймає таку енергійну участь у поваленні большевизму та й будові європейського нового ладу».

Райхсміністер закордонних справ фон Ріббентроп висловив у телеграмі до хорватського державного провідника побажання уряду Великої Німеччини.

На хорватській урядовості вислано до Аграму німецьке спеціальне посольство з шефом протоколу послом фон Деннбергом.

Конгрес у Венеції

ДНБ. Венеція.

Конгрес журналістів у Венеції прийняв на пролозіцію президії таку резолюцію: «Зібрані у Венеції учасники конгресу унії спілок національних журналістів під впливом доведених до їх відома потрясальних доказів свідомого обманованні народів пресою видали таку заяву, яка відноситься перекладом до всіх народів, які ще сьогодні видані на призові капіталістичної брехливої преси. Численними документами неохотно доказано, що преса залежна від інтернаціональних капіталістичних впливів, винувата у вибухові і поширенню теперішньої війни. Будучи знаряддям в руках злочинних підбуктувачів до війни безвідповідальна преса приспала численні народи і фальшиво формувала громадську думку у цих краях. Щойно після гірких і страшних досвідів зізнали ці

народи справжній характер дійсно вільної преси. Також цієї сьогодні подають у світ брехливі звідомлення, за які ніхто не відповідає, але, які мають величезні наслідки для взаємин між народами: Згуртовані в унію національних спілок журналістів, журналісти багатьох націй пізнають і стверджують залежність від капіталістичного савілля, яке журналістику, в багатьох краях, змушує служити інтересам національно-злочинницьким елементам.

Ми закликаємо журналістів усіх країв виповісти війну цій зворотної інтернаціональній публіцистиці. Журналістика це не є інтерес, лише післанняцтво до якого покликані тільки журналісти, які, вільні від усіх скритих зв'язків почувуються виключно до відповідальності супроти національної совісті та осуду історії.

Індійський «Союз незалежності»

ДНБ. Токіо.

Кругло півтора мільйона індійців в Малії та Тайланді організувалися, як про це повідомляє Домей з Шонан, у «Союзі незалежності», щоб під проводом визначних борців за свободу приймати участь у визволенні Індії з британського ярма. Звідомлення додає до цього, що патріотичні індійці вже від початку малійського

походу взивали індійців, щоб воювали в британських рядах, кидати зброю, і мали в тому великий успіх. Підчас боїв вони подали японцям багато цінних інформацій. Майже 43.000 індійських полонених працюють сьогодні з японською армією над відбудовою, а також над приверненням ладу та спокою як найтісніше.

Переговори в Індії

ДНБ. Стокгольм.

Як повідомляє британська служба звідомлень, сер Стафорд Кріпс виявив у довгий заяві свою думку про останній розвій переговорів британського уряду з керівниками індійської партії. Обосновуючи британське становище Кріпс заявив, що на дорозі до передання індійцям відповідальності за оборону Індії не можна поступити ні кроком вперед, щоб «не передати безпосередньої оборони Індії Вейвелові». Сконцентрована

команди — як Кріпс заявив — лежить в інтересі помочі аліантів для Індії. Також створення національного уряду не було б можливе «без дуже скромно-визначених конституційних змін». Далі Кріпс продовжував дослідно: «Тому відомо про сиріт, і ми тепер повернули до становища, яке існувало, коли я сюди приїхав, хоч може й не до того самого становища». Треба повідомити британський уряд, що «його пропозиції не прийнято в таких розмірах, щоб було оправданним, назвати це заявою у зміслі пропонуваного плану». Далі заявив Кріпс у своєму вищесказаному для преси. «Ми якнайкраще старалися досягти порозуміння. Це нам не вдалося. Не питається чия вина в цьому, дозвольте мені взяти всю вину на себе».

Розгром на Батаані

ДНБ. Женева.

Тоді, коли північне американське радіо відзначувало вчорашній день, як день великої жалоби, з приводу розгрому військ ЗДА на Батаані і повідомляло, що американські щоденники вийшли з чорними обвідками, «Дейлі Скеч» пише, що американці від років уважали Батаан за останню опірну точку на такий випадок, коли будеться змущеним опорожнити решту Філіппін в наслідок японського наступу. Але тепер також і Батаан попав ворогові в руки. Як до цього «Дейлі Скеч» далі повідомляє, Мекс Артур мав бути «глибоко схвилюваний», коли йому його шеф генерального штабу передав звідомлення про упадок Батаану.

Німецький тижневий огляд у 30-х мовах

ОА. БЕРЛІН. Найбільше

фільмове підприємство в Німеччині — УФА видає тижневий огляд з актуальними знімками воєнних подій. Цей огляд розповсюджується у 30-х мовах; у різних державах світу його бачать мільйони тих, хто ходить до кіно.

ЖІНКА В ТВОРАХ О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

П'ятдесят сім років тому пролунали перші слова Ольги Кобилянської про визволення жінки. Цей клич не був даніною традиції, він став органічною суттю письменниці. Як людина великого почуття та надзвичайного серця, Ольга Кобилянська глибоко переживала знедолення селянської жінки і все своє життя присвятила літературно-громадській боротьбі за її права та визволення.

Вона кров'ю серця писала про Наталку («Царівна»). І кожному творі письменниці бринить жадова говорити правду людству, збудити жінку до розуміння свого побутового стану.

Читаючи твори Ольги Кобилянської, захоплюючись чудовими небуденними образами і героїв — завжди мужніх і не похитливих, читач намагається відтворити в своїй уяві їх натхненного творця. Хто та Ольга Кобилянська? Хто вона ця надзвичайна людина, що промовляє словами, ніби відірваними від самого серця?

Ольга Кобилянська народилася 27 листопада 1863 року в Гурагуморі на Буковині. Батько її секретарював при старостві, був судовим слідчим. На восьмому році життя О. Кобилянська переїхала з батьками

в гори до Кімполунгу — малого провінційного містечка. Там здобула вона першу освіту в німецькій школі. «Навчалась читати, писати та трохи грамматики і — перестала: не було засобів далі вчитися. Мала ще старших братів — їх треба було вчити в гімназії».

На цьому закінчилося офіційне навчання майбутньої письменниці українського народу. Та вона не марнувала часу. Жадібно читала літературу кількома мовами. О. Кобилянська «на власну руку» доповнювала свою освіту.

Оце «на власну руку» відбулося на цілому житті письменниці. На власну руку доповнювала освіту, на власну руку зустріла тяжке злиденне життя і вступила відважно в бій проти безправ'я жіночого з запалі боротьби забувала про себе і лише гірко констатувала велику, безсердешну самоту. «Я свою дорогу знаю. То самота. Вона вплинула своїм грізним, холодним очі в мене й моргає до мене. Я йду. Я тобі буду лужити, ти велика, безсердешна самотність і пісні свої покладаю у ніг твоїх. Усміхніся їй!».

Доволі прочитати хоч один твір цієї небуденної письменниці, як з'являється бажання побачити її, почути живий го-

Відбудова українського ремесла

УК. РІВНЕ. Так як недавно вістка про новий земельний лад радісно схвилювала все українське селянство, таксамо тепер перед українським робітництвом відкривається широкий шлях до підвищення своєї професійної вмістості, до хороших заробітків, до справді людського життя. Заклик Райхскомісара для України Еріха Коха до українських ремісників сповідає про новий лад в українському ремеслі. Він у першу чергу яскраво показує, що німецька цивільна влада з усією серйозністю підходить до усунення побольшевицької руйнування. Насувається порівняння між хворим і лікарем. Бо і справді! Може ні один народ у світі не зазнав від большевизму таких тяжких ран у всіх ділянках свого життя, як український народ. Московські можновладці послугуючись жидівськими бакцилами розкладали, руйнували українські культурні надбання, українське господарство. Усе населення України розорено до крайніх меж. Багато злиднів довелося перетерпіти на протязі 23 літнього советського режиму страхати також українським робітникам. «Стахановщина» — ось поняття, яке, ніби примара, тяжило над життям робітників у Советському Союзі. Суть цього слова — страшна. Ви тільки уявіть собі: Робітник має норму, тобто він повинен на протязі восьмигодинного робочого дня виконати означену кількість праці. Норма уже і так висока. Коли напр., слюсар біля свого станка повинен спилувати 50 кунів заліза, то він мусить добре зіпрігти, щоб справитися зі своєю роботою. Але слюсар старіється. Він має велику сім'ю і йому треба заробити на її прохарчування. Якби він не зробив норми, тоді йому зменшують заробіток. І ось одного дня біля сусіднього станка інший слюсар починає виготовляти вдень 70 штук, ще інший 75. Люди хочуть більше заробити. Але — в Совет-

ському Союзі справа виглядає інакше. Переглядають норми. І устійнюють нову «освоену» норму — 75 штук за зміну. По якомусь часі норма доходить до 100 і більше. Що має робити цей робітник, якому його фізична спроможність дозволяє виробити лише 50, і коли кожний, хто не виконує норми — «ворог народу», «ледач», «шкідник», для якого «партия і уряд» не мають пощади. Йому залишається лише одне — тягнути своє ярмо, так як жидівська коньяка.

Так було на великих фабриках, але так було також і в ремісничих артілях. Для окремих робітень так зв. кустарників не було підчас большевицького панування ніякого місця. Панувала система примусової кооперації.

Лише після визволення України Німецькою Армією, шезкомпар большевицької стахановщини. Разом з большевиками минулися також всі большевицькі страхотки.

Але — ремісники, і робітництво мали на своєму організмі великі покалічення і якраз тут Великонімецьчина прийшла українським ремісникам, так як і селянам, з допомогою. Німецька влада, ніби лікар, не тільки врятувала український народ від фізичної загибелі, яка грожала йому від большевиків, але також дбайливо гоїть всі завдані йому москалями і жидами рани.

Новий заклик Райхскомісара Еріха Коха є якраз далішим заходом до відбудови України, поряд з тим він є далішим зведеном у востанній Україні у Західну Європу.

«...Я вже видав вказівки, щоб це в цьому році все було так улаштоване, щоб ремісникам дати можливість доповнити їхнє вміння та знання, через що вони зможуть увійти на вищий щабель продуктивності праці...»

...Я постарався про те, щоб у будучому в ремеслі було місце тільки для чесних та гід-

них довір'я людей. Тому жиди не сміють бути ані власниками, ані керівниками робітень».

Ось слова з цього дуже важливого заклику Райхскомісара Коха, які яскраво говорять про велике особисте піклування Райхскомісара ремісниками. Жиди, які давніше мали монополію у ремеслі, усуваються. На їх місце приходять гідні довіри, робітничі українці, які допомагатимуть Великонімецьчині у відбудові України.

Заклик Райхскомісара, поряд з визволенням українського ремісництва з невилічливих пут, має також величезне господарське значення. Адже не всі предмети щоденного вжитку можна виробляти у великих фабриках. Знову ж не всі предмети може зробити окрема ремісничка робітня. Тому у заклик передбачаються сплики ремісничих робітень. Ожебрачені довголітнім московсько-жидівським визиском українські ремісники не в силі самі зорганізувати продуктивної робітні. Вони не мають відповідних знарядь, ані кредитів. Тому у спілках робітень вони зможуть використати і ті знаряддя, які мається, та одержати в робітничій кількості і сировину, і кредити. Новий лад у ділянці ремесла — це основа розбудови українського ремісництва і запораки виховання кадрів. Кожен майстер має обов'язок учить кваліфікації молодих учнів.

Новий лад у ділянці ремесла — могутній двигун відбудови України. Він також створює підстави для нестримного зростання вільного українського ремесла. Тому кожному українському ремісникові слід пам'ятати останні слова заклику Райхскомісара Коха.

«Українці, йдіть на свої місця праці, думайте завжди про те, що перемогли большевизм, який знову хоче знищити Вашу щойно відзискану вільність. Ви допоможете не балаканням, але лише вкладом Ваших творчих сил.

Василь Гренджа - Донський (Братислава) викінчив історичну повість п. н. «Син повітрулі», для якої відбувається в рр. 1918—19 на Закарпатті.

В Україніським Видавництві «Пробоем» в Празі виходить третя, досі невидана, збірка поезій «Рівновага» Євгена Плузника, що помер на засланих 2.ІІ.1936. Збірка виходить з передмовою проф. В. Мілковського п. заг. «Творчий шлях поета».

В «Книгозбірні Пробоем» вийшов історичний роман Федора Дудка «Великий Гетьман» (про гетьмана Івана Мазепу), а в «Народній Бібліотеці Наступ» В-ва «Пробоем» вийшли оповідання С. Будко п. з. «На українській ниві» (обгортка А. Лисанько).

У В-ві «Колос» (Прага) вийшла повість з життя Волині В. Кархута п. н. «Полум'яний вихор» з передмовою Л. Бурачинської та обгорткою Р. Лісовського. В. Кархут видає у Львівському Українському Видавництві збірку оповідань.

У В-ві «Колос» (Прага) вийшла повість з життя Волині В. Кархута п. н. «Полум'яний вихор» з передмовою Л. Бурачинської та обгорткою Р. Лісовського. В. Кархут видає у Львівському Українському Видавництві збірку оповідань.

У В-ві «Колос» (Прага) вийшла повість з життя Волині В. Кархута п. н. «Полум'яний вихор» з передмовою Л. Бурачинської та обгорткою Р. Лісовського. В. Кархут видає у Львівському Українському Видавництві збірку оповідань.

У В-ві «Колос» (Прага) вийшла повість з життя Волині В. Кархута п. н. «Полум'яний вихор» з передмовою Л. Бурачинської та обгорткою Р. Лісовського. В. Кархут видає у Львівському Українському Видавництві збірку оповідань.

У В-ві «Колос» (Прага) вийшла повість з життя Волині В. Кархута п. н. «Полум'яний вихор» з передмовою Л. Бурачинської та обгорткою Р. Лісовського. В. Кархут видає у Львівському Українському Видавництві збірку оповідань.

УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ

НАКАЗ УМАНЬСЬКОГО МІСЬКОГО УПРАВЛІННЯ

Наказом Уманського Міського Управління від 12 березня ц. р. заборонено вживання московської мови в установах, школах та підприємствах міста. Поруч з німецькою мовою треба вживати тільки українську мову. Службовців установ та підприємств, які будуть й далі навмисне вживати московську мову, з роботи звільняти, як за виступи ворожі українському народові.

ЖЕРТВИ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ТЕРОРУ В ЧЕРНІВЦЯХ

З відомих українців перебували в большевицькій в'язниці, в Чернівцях такі особи: видавець щоденника «Час» відомий діяч др. Лев Когут, редактор «Часу» Микола Ковальський, студенти: Марта Зибачинська, Захарій Бідиак, режисерка Одарка Князька - Наступак, Дмитро Наступак, Ірина Підгірна, Ростислав Гусар. Пропащі без вісті в Енкаведистських катівнях: Антонія Рушак, Марія Житарук, Кіндзерська Марія, Віктор Кулімір, Максим Тарко, Орест Тарко, Кость Руснак, Петро Князький, Онуфрій Гнідевич, Тарангул Оріс, Василь Українець, інж. Василь Гетманченко.

Підчас боротьби, перестрілки з енкаведистами загинула героїською смертю Леся Гнідевич-Никоревич.

РЕМІСНИЧА ШКОЛА В БЕРДИЧЕВІ

З дозволу Окружного Комісара в Бердичеві відкрито ремісничу школу. Школа дворічна буде підготовляти кваліфікованих робітників: токарів, слюсарів, столярів, модельників та електромонтерів.

УКРАЇНСЬКА ДОПОВІДЬ У РИМІ

В залі папського інституту релігійної музики в Римі вилосив недавно о. др. Галушчинський доповідь на тему: «Український релігійний спів» ілюстровану співом хору питомців колегії під проводом п. Р. Рудницького. На доповіді були присутні українські духовні з Пресвященним Іваном Бучком у провіді, а також чужинці. Докладний зміст доповіді подав римський щоденник «Оссерватор Романо».

УКРАЇНЦІ!

Перемога Німеччиною большевиків дасть нам світле майбутнє. Чесною працею на рилі, на підприємствах і в урядах докажимо свою національну свідомість та політичну зрілість

200 ВИСТАВ УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ У ЛЬВОВІ

В цих днях Львівський український театр під мистецьким проводом В. Блавацького дав уже 200 виставу в залі оперного театру у Львові в цьому сезоні (за неповних 9 місяців). Між його виставами є 5 народних українських п'єс зі співами і танцями (чи народних опереток), 7 драм або комедій чи інсценізацій з українського чи чужинного репертуару та дві опери і два ціловечірніх балетів. Деякі вистави («Запорожець за Дунаєм», «Маруся Богуславка», «Циганський Барон»), підуть незабаром уже 25 раз у цьому сезоні.

ЛИСЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ У РАДІО

Львівська радіовислання надала 23 березня ц. р. від год. 18.10 до год. 19 ювілейний Лисенківський Концерт у столітня народина композитора. Вступне слово вилосив др. В. Витвицький. У концертній частині виступили: співачка Марія Сабат-Свірска, Галія Левіцька (фортеп'яно), Василь Тисяк (теор. львівської опери) і хор під орудою Євгена Козака. Фортеп'яновий супровід мали Маріяна Лисенко та Євгенія Курилович-Чапелівська.

ПЕРША НІМЕЦЬКА АВТОБУСОВА ПОШТОВА ЛІНІЯ

УК. Після перебрання влади в Україні німецькою цивільною владою виникла потреба створити певний та швидкий зв'язок між Райхскомісаріатом та Генеральними Комісарами. Труднощі, які перешкаждали це здійснити — подолані. 23 березня ц. р. розпочала свою працю перша в Україні німецька автобусова поштова лінія загального користування. О 8-й годині ранку виїжджає автобус з Рівного, а о 17 год. 20 хв. прибуває до Києва. Пошта працює за графіком. О 13-й годині приїжджає в Житомир, а відправляється о 14 год. Пасажири крім безкоштовного малого багажу можуть брати (при певній оплаті) ще й клуки до 50 кг. ваги. Покищо між Рівним і Києвом автобуси курсують двічі на тиждень, а саме: в понеділок та четвер з Рівного, і в середу та у суботу з Києва. Оплата за проїзд до Новгород-Волинська коштує 6 RM, до Житомира 11 RM, і до Києва 19 RM. Потрібні інформації дають поштові установи.

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ У ЛЬВОВІ

Український Національний Музей у Львові був оснований в 1905 р.

Тяжкі часи переживав Музей за большевицької окупації, коли в березні 1941 р. звільнено його директора І. Свеніцького, а на його місце поставлено викладача технічної школи жиди.

Музей має такі відділи: старе мистецтво з розкопів від XI—XIII в. та образотворче мистецтво XIV—XVIII в., новітнє українське мистецтво (примітив), відділ українського рукопису від XII—XVIII в., в тому багато мініатур, архівний відділ, відділ стародруку, що має багато дереворитів, підручна бібліотека з історії мистецтва з окремим відділом візантиских, книгозбірня для виставових цілей та обеліду духової культури. Усіх збірок по сьогоднішній час Музей нараховує около 80.000.

ПРОМИСЛОВА ВИСТАВКА В САРНАХ

За ініціативою впливових господарчих чинників Сарненської округи керівництво Контори Закуту і Збуту на чолі з п. Біловським та при безпосередній участі відомого колишнього діяча Волині п. Кандиби, відкрито в Сарнах виставку місцевих промисловості, яка за короткий порівняно час розвинулась в Сарненській окрузі після звільнення її від большевицьких банд і вже дала досить показні наслідки.

В просторій світлій залі колишньої Скарбової Каси в Сарнах 22.3. ц. р. о год. 13 відбувся акт відкриття виставки, на яку прибув також і пан Окружний Комісар зі своїм штабом.

ВАЖНЕ!

Звертаємо увагу Ва. Передплатників часописів «ВОЛИНЬ», «ОРЛЕНЯ», «УКРАЇНСЬКИЙ ХЛІБОРОБ», головна, на Україні, де не має покищо належного належного поштового зв'язку, — що листи (головно поручення) ідуть до нас доволі довго — часом навіть 10—12 днів, а це залежить від віддалі місцевості.

Ми висилаємо часописи всім нашим передплатникам правильно зраз першого дня по виході з друку, а що доходить вони на місце доволі пізно, то не наша вина. Пошта не бере ніякої відповідальності за своєчасне і аврратне доручення часописних посилок.

Просимо рівнож не вислати гроші на передплату в листах, бо іза посилок маємо також деякі непорозуміння, бо листи часом приходять без грошей.

Додавдніші приписи про передплату містимо в кожному числі часопису на останній сторінці вміст.

Українське Видавництво «ВОЛИНЬ».

2-8

Краєзнавчий музей у Вінниці

В художньому відділі Вінницького краєзнавчого музею є різноманітні по тематиці художні малюнки, котрі для молодих художників надзвичайно цінні.

З нового придбання музею треба відмітити скульптора Сенькевича, який дав дуже гарний зразок різьби на дереві: портрет Івана Франка на тему твору «Каменярі».

Етнографічний відділ нашого музею має багато українських

вишивок, гарні килими, частини яких вироблена ще за кріпачтва, а також багато ганчірних виробів, з різноманітними розписами, особливо цікаві роботи Івана Гончара.

Добре побудований в музеї матеріал природознавчого відділу він має досить багату колекцію ссавців, птахів, зібраних на терені нашого Поділля. Багатий музей і на історичні та археологічні речі, чимало яких було викопано, або ку-

плено музеєм за останні двадцять років, але відсутність приміщення й фахівців цієї галузі не дає можливості експонувати їх науково, а без цього, на жаль, відділ тратить свою цінність.

Дирекція музею впевнена, що в майбутньому, як мине тяжке становище, вона поширить історичний відділ музею, бо він відбиває минуле нашого краю і цінний для Українців і тих, хто цікавиться історією Поділля, а також і України.

Література й мистецтво

Аркадій Животко: Острогжчина — осередок Подоня. Прага, 1942. В-во «Колос» стор. 34, 16."

Перед нами невелика книжечка з старшої і найвищої історії північно-східної частини України, що належала адміністративно до Слобожанщини, а географічно причислюється до Подоня; книжка про Острогжеський повіт на Вороніжщині, частинно і про повіті Валуйський, Богучарський та Бірючінський.

Згадані українські повіті, що перебували поза дев'ятма колишніми губерніями Наддніпрянщини, менш відомі самим українцям. То ж треба бути вдячними, що автор, сам острогжеськ, в наскрізь документарний розвідці, малює нам картину колонізації тих земель українськими козаками XVII в. і українського національного відродження у великій революції 1917 р. В часі Центральної Ради населення тих повітів висловилось за приєднанням до Української Народної Республіки; навіть і за большевицького режиму, р. 1925, те населення плебісцитомголосилося до України. У відповідь на те большевицька влада подбала, щоб у тих повітах різко зменшити число українців.

Крім історичного інтересу книжечка має ще й практичне значення. Описані в ній методи

національно-освідомленої праці можуть бути прикладом, як подібну роботу ведено і на українських землях по тамтій бік Сяну і Буга до 22 червня 1941 року.

Вкінці зібрано ширші примітки до книжки та подано наукову літературу про Острогжчину, на обгорті герб Острогжчини. Видано гарно, кілька коректорських помилок не перешкоджають зрозумінню тексту. Ця нова публікація є цінним вкладом в українську літературу.

Проф. О. Мицюк.

Український композитор Євсєвський недавно викінчив оперу на текст О. Олеся «Над Дніпром», над якою працював коло 20-ти років. Танці з цієї опери мали виконуватись у Парижі.

О. Олесь (Прага) має ще такі щойно викінчені речі: «Свій до свого» (поемка для дітей), що незабаром вийде друком. Крім цього згаданий автор має в готовлені до друку такі речі: «Шинчок на передмісті» — п'єса на чотири дії; «Фінал» — драматичний етюд; «Темний ліс» — теж; «Ніч на полонині» — драматизована поема на 4 дії. Крім того «Книжечка без назви» — збірка віршів про Карпатську Україну, «Маски», 2-га частина «Перезви».

—

Василь Гренджа - Донський (Братислава) викінчив історичну повість п. н. «Син повітрулі», для якої відбувається в рр. 1918—19 на Закарпатті.

В Україніським Видавництві «Пробоем» в Празі виходить третя, досі невидана, збірка поезій «Рівновага» Євгена Плузника, що помер на засланих 2.ІІ.1936. Збірка виходить з передмовою проф. В. Мілковського п. заг. «Творчий шлях поета».

В «Книгозбірні Пробоем» вийшов історичний роман Федора Дудка «Великий Гетьман» (про гетьмана Івана Мазепу), а в «Народній Бібліотеці Наступ» В-ва «Пробоем» вийшли оповідання С. Будко п. з. «На українській ниві» (обгортка А. Лисанько).

У В-ві «Колос» (Прага) вийшла повість з життя Волині В. Кархута п. н. «Полум'яний вихор» з передмовою Л. Бурачинської та обгорткою Р. Лісовського. В. Кархут видає у Львівському Українському Видавництві збірку оповідань.

У В-ві «Колос» (Прага) вийшла повість з життя Волині В. Кархута п. н. «Полум'яний вихор» з передмовою Л. Бурачинської та обгорткою Р. Лісовського. В. Кархут видає у Львівському Українському Видавництві збірку оповідань.

У В-ві «Колос» (Прага) вийшла повість з життя Волині В. Кархута п. н. «Полум'яний вихор» з передмовою Л. Бурачинської та обгорткою Р. Лісовського. В. Кархут видає у Львівському Українському Видавництві збірку оповідань.

«Медвідь у гостях у бабусі», «Бабуся в гостях у медведя» з ілюстраціями Галі Мазени. Крім цього того ж автора вийшов драматичний етюд «На провесні» та «Грицеві курчата».

(Останню книжечку ілюструвала К. Антонович).

Проскурівський «Український Голос» з 1 березня ц. р. містить поему Любомира Українця «Крути», спробу популяризації цієї мабуть, не дуже знаної, події на просторах східних земель; наприкінці заспіву до цієї поеми читаємо:

«Починається слово про славу, що на подвиги ратні зове. По закону, по силі, по праву вона знову в віках оживе.

А. Задума в дальших числах цього часопису міститиме текст своєї інсценізації популярної повісті Крука-Мазениця про визвольні протипольські змагання в Західній Україні по рр. 1918—19 п. н. «Дурні діти». Інсценізація ця викликана безсумніву тим голодом на п'єси з актуальним змістом, який тепер безперечно на східних землях відчувався більше ніж де-інде.

На сторінках Кам'янець - Подільського «Подільянина» (з 14 грудня м. н.) зустрічаємо полеміку на теми театрального репертуару. Сл. п. М. Чирський завазто доводив комусь з тамтешніх театральних старовірів про застарілість побутових п'єс та потребу оновлення теат-

рального життя новими п'єсами з сучасною тематикою, яких зрештою чорт ма. Взагалі ж на сторінках «Подільянина» часто можна зустріти фейлетони Ларіона Ліри, знаного фейлетоніста з еміграційного «Українського Слова» ще 30-х років цього століття. Оповідання й вірші, що інколи містяться на сторінках «Подільянина» здебільша мають на разі т. зв. аматорський характер, що не підноситься на вищий мистецький щабель поза добрі наміри авторів. Що зрештою трапляється не лиш в самотньому «Подільянині» й що свідчить про тимчасовий брак поважніших літературних сил. Наприклад мабуть не даремне таращанське «Відродження» з 12 жовтня минулого року містить розлучильне оголошення: Редакції потрібні літературні робітники. Обов'язково чоловіки.

Голоси преси про газету «Волинь»: Рівенська «Волинь» з літературного боку може уважатись одним з найкраще поставлених часописів». При тому вказується на ряд репортажів (Олег Штуль) і статей (Міг. Ю. Шумовський, Чеплей).

В січневих та люневих числах «Волині» містилася дуже ґрунтовна студія знаного мемуариста та критика з львівського Літературно - Наукового Вісника та пізнішого Вісника Характерника — про непогамований московський імперіалізм Пушкіна п. н. «Пушкін і ми», в якій автор дає відіч больше-

вицький в першій мірі акції звеличання та збожжювання автора «Полтави», що робиться як відомо для зручності замківлення т. зв. «дурних хазів» та інших інородців сталінського улуусу. Працю Характерника уважаємо дуже вартісною й потрібною ще тепер, бо по волинських закомарках напевно ще кубляться рештки неоправаних приклонників «культури» Євгенія Онегіна та інших капітанських дочок».

Треба пригадати, що вище-задана праця Характерника «Пушкін і ми» в найближчих днях з'явиться окремою книжечкою накладом В-ва «Волинь». Крім цього накладом В-ва «Волині» з'являється: «Сталінська конституція спереду і ззаду». Це об'єктивне виласнення конституції СССР, яке зиркає тайні наміри «вождя народів» щодо своїх підданих. Хто мусів «наполегливо» вивчати конституцію, мусить тепер прочитати цю книжечку. По-за вищезгаданим вийде з друку книжка «Про наше минуле». У цій книжці на підставі наших та чужих літописів, а також історичних матеріалів, виявлено правда, котру дбайливо ховали від нас за Сталіна, бо викриття її в корені знищувало б всі його плани. (Наступ).

Леонід Мосендз (Братислава) кінчив опрацювання роману «Останній пророк» з доби перших років римського панування в Палестині, над яким працював довший ряд років.

До Православного Духовенства

Дня 20 квітня припадає день народження Великого Вождя Німецького Народу Адольфа Гітлера.

Р зв'язку з цим Луцька Духовна Консисторія з наказу Владики Полікарпа, Архiepіскопа Луцького і Ковельського, Адміністратора Святої Автокефальної Православної Церкви на визволених українських землях, доручає Духовенству епархії в сільських парафіях дня 19 квітня 1942 р. по службі Божій, а в міських парафіях дня 20 квітня в самий день народження Вождя відправити урочистий молебень за здоров'я Вождя Великого Німецького Народу з виголошенням мнголіття, попередивши молебень

відповідною промовою, в якій слід підкреслити значення генія Адольфа Гітлера в уратованні Українського Народу і цілої Європи від безбожної комуні.

Одночасно доручається підкреслити вірним їх обов'язок допомагати в заплілі Німецькому Воювати своєю працею і бути чуйним щодо ворожих елементів, які провадять шкідливу роботу проти інтересів Німецького і Українського народів.

На випадок спізнання в одержанні обіжника доручається молебень відправити в першу неділю по одержанні обіжника Луцька Православна Духовна Консисторія.

Дописи

с. Хотинь на Дубенщині

Дня 15 березня ц. р. в селі Хотині, Козинського р-ну, було відсвятковане урочисте свято Т. Шевченка.

З ранку, коли почало ясно зазирати в наші вікна сонце, то вся молодь і старше громадянство дуже масово пішло до церкви, щоб почити по двохрічній перерві панакху до спокій душі поета і великого генія України Т. Шевченка.

Церква була вірними переповнена. Після Служби Божої п. о. Прот. Д. Лозов'юк перш за все відправив панакху за полеглих німецьких воєнків.

Після панакхиди по німецьких воєнках п. Прот. виголосив вірним промову про життя і творчість Т. Шевченка, та відслужив в українській мові панакху за спокій душі нашого пророка.

О годині 4-й пополудні наша молодь та старше громадянство почало великими гуртками напивати до місцевої школи на Академію. Ще дві години перед розпочаттям, дві залі і один великий коридор місцевої школи були переповнені присутніми. На академії були також гості з інших сіл: Теслугова, Доброводи, Рідкова, Коритна, Гонорадки, і з міста Радивилова.

Академію відкрив вступним словом голова місцевої «Просвіти» п. Герцина. За вступним словом хор

під проводом дир. М. Лозов'юка співав народні гімни і ряд інших пісень в переплеті з віршами. Між іншими були відспівані наступні пісні: «Думи мої», «Розрита могила», «В'ють пороги», «Три шляхи», «Реве та стогне», «Ой діброва, темний гаю», «Учїтеся, брати мої», «Заповіт і «Боже Великий Єдиний».

Реферат виголосив директор школи В. Лозов'юк. По нм слідували наступні вірші: «Сон» — Мих. Герцина, «Мені однаково» — С. Ферчук, «Кавказ» — секретар «Просвіти» В. Кватіра, «Іван Підкова» — А. Герцина, «У Шевченкові роки» — 8-літній хлопчина Іван Мельник, «Гамалія» — Франчук Ю. «Послання» — Ферчук Марія, «Твій дух між нами» — Шульський С., «Найменші кобзарі» — 10-літня дівчина Мішук Маріяка.

Після того М. Герцина прочитав уривки зі «Щоденника Т. Шевченка».

Після академії голова п. Герцина подякував присутнім, що радо вислухали всі точки програми та заспівали всі до помешкання «Поміжкою сторожі», де мала відбутися вистава «Невольник». Ця вистава зробила на присутніх велике враження.

По закінченні вистави голова ще раз подякував присутнім та гаряче закликав до співпраці з «Просвітою».

с. Новий Двір біля Рівного

З відходом московської влади життя в селі Новий Двір, біля

Рівного оживлюється й приймає суто національний вигляд. Населення скидає з себе жах життя до-більшевицького панування й щиро береться до відбудови життя у всіх його ділянках.

Ще перед Різдвяними Святами шкільна молодь та старші під проводом керівника школи п. Анатолія Кривокульського та вчителя Михайла Галатюка задумують зорганізувати під час Свят концерт та виставу. Го ж добре підготовлені та чудово виконані колядки та пісні зробили на слухачів якнайкраще враження. Зібрані гроші в сумі 600 крб. поділено на шкільні потреби та на Український Червоний Хрест. Під час Свят також зібрано багато пожертв у натурі, які передано до диспозитію Українського Центрального Комітету Допомоги. Крім цього з ініціативи Сільського Господаря та пп. Сокура Степана, Моцюка Опанаса і старшини села Галатюка Архипа була зорганізована збірка на «Просвіту», яка дала 1316 крб.

Український Червоний Хрест зорганізував у себе пункт для полонених інвалідів.

Багато праці при цьому прикладає дир. школи А. Кривокульський, який повсякденно піклується невідними каліками. Пункт інвалідів утримується зеляни поблизу сіл. Найбільше продуктів зібрав громадянин села Новий Двір — 400 кг картоплі, 145 кг. жита, 75 кг. хліба, квасолі, круп, та ін. Щодля господині оформують для калік молоко та гарячі страви.

Селяни не жалують нічого в праці для допоміг рідним братам, що знайшлися в неволі. Нехай їх жертвенність буде прикладом для інших.

Почаїв

14 лютого п. р. заходом Управи «Жіночої Служби Україні» в Почаєві було влаштовано товариський вечір для членів організації і гостей.

Програма вечірки була наступна:

1. Привітання п. Чорнобая.
2. Реферат п. Сотничука про підсумки праці ЖСУ і Просвіти.
3. Була зложена складка на допомогу полоненим-українцям (127 крб.).
4. Гри і співи.

5. Закінчення — відспівання українського національного гімну.

Заходом хору і оркестри Вищої Початкової Школи у Почаєві в січні ц. р. відбувся учнівський концерт.

50% доходу приділено на допомогу полоненим українцям. (Заг. сума 377 крб. 50 коп.) Коцюбінна.

Вінниця

Не зважаючи на воєнний час, у Вінниці, шкільне життя не тільки не замерло, а навіть збільшується кількість навчальних закладів. Після Різдвяних канікул розпочалися заняття у середніх школах та технікумах.

Тепер у місті працюють енергетичний, будівельний, фармацевтичний та медичний технікуми. Відкрито ремісничу школу, а також курси німецької мови, які мають значний контингент слухачів. У січні місяці, відбулася сесія для студентів-заочників усього сільського та педагогічного інституту. На сесію прибуло 290 студентів, які прослухали цикл лекцій та склали залеглості з деяких дисциплін за учбовим планом.

14 лютого відбулось урочисте відкриття на 5 курсі Вінницького Медичного Інституту. Це дає змогу студентам випускного курсу медичного інституту закінчити курс навчання до вересня місяця 1942 р. і Вінницька область дістане новий загін молодих лікарів-українців. З відомленням заняття у медичному інституті Вінниця нов стає університетським центром Поділля.

Лікувальна мережа м. Вінниці тепер складається з таких установ: 4 лікарні, 3 поліклініки, 1 тубдиспансер, одна медична амбулаторія, 8 медичних пунктів при промислових підприємствах та 1 медичний пункт на залізничній станції Вінниця. Особливу увагу звертає Медично-санітарний відділ Миської Управи на санітарний стан м. Вінниці. Розгорнуто роботу дезінфекційної станції санітарно-епідеміологічної станції з дезінфекційним пунктом та прищеплювальним загоном і санкаблаторією з пастеризаційною станцією. Санітарна інспекція в січні місяці перевела обстеження цілої низки підприємств: кравецької фабрики спиртового заводу, кондитерської фабрики, млина № 15 та

інших. Регулярно провадиться огляд санітарного стану крамниць, перукарень, буфетів та їдалень, яких до речі в Вінниці відкрито 22. Особливий санітарний догляд провадиться щодо лазні. Лише за січень ц. р. зроблено понад 160 аналізів обідів та котлів по їдальнях міста та переведено медичний огляд 464 робітників харчової промисловості.

З настанням теплої погоди Житлова управа повинна подбати про очищення дворів та будинків від бруду. Вона має стежити за тим, щоб двірники регулярно чистили вулиці та тротуари, щоб запобігти поширенню епідемічних захворювань, та взагалі подбати, щоб чаше місто мало пристойний, культурний вигляд.

Дніпропетровськ

Український музично-драматичний театр відзначив сторіччя з дня народження великого українського письменника Миколи Лисенка концертом, в якому взяли участь хорова капела під керівництвом п. Хоцинського та капела бандуристів під керівництвом п. Сидоренка.

У першому відділі концерту хорова капела виконала кілька українських пісень Лисенка «Утоплена», «Туман хвилями лягає». З великим почуттям солістка капели п. Іпатова проспівала твір Стеценка «Ой три шляхи широкі».

Хорова капела показала безпечне художнє зростання. Більшість виконуваних речей мали потрібні звукові та динамічні відтінки, голоси хористів зливалися в єдиному звучанні. Капела виростає в повноцінний художній колектив. На відзнаку роковин Миколи Лисенка капелі присвоєно ім'я цього композитора.

Зростання в художньому відношенні продемонструвала й капела бандуристів імені Шевченка, під керівництвом п. Сидоренка.

У другому відділі концерту хорова капела дуже вдало виконала пісню Давидовського «Україно, Україно», «Сон» та «Літа орел» — Стеценка. Соліст Злотарьов, що заспівував останню пісню, володіє добрим голосом і чіткою дикцією.

Твором Лисенка «Б'ють пороги» — на слова Тараса Шевченка — закінчився цей цікавий концерт.

Годівля арабських коней на Волині

Хто їздить по Волині, той скоро пересвідчується, що він потрапив до країни коней. Коли він хоч трохи розуміється на конях, то іноді не рідко буде здивований, помітивши, в якогонебудь коня ознаки, які говорять, що в жилах цієї розтріпаної малої, але дуже виграшної тварини циркулює шляхетна, дуже шляхетна кров. Він не помиляється. Волинь — це край у якому розведення славного-звісного арабських коней відоме здавна.

Один місцевий знавець коней висунув твердження, що найчистіший арабський кінь більше не існує в арабських країнах, а тільки тут на Волині. Сюди прибували арабські шейхи, щоб купувати жеребців та кобил. Вони потребували цих коней не тільки для підсвіження, але й для уляхетнення крові своєї вітчизняної породи. Успіхи розведення арабських коней на Волині треба тим більше цінувати, що воно було в приватних руках. Приватні розплідники під час дворічного союзу панування стали жертвою дезорганізації, безплатності, нерозуміння справи. Багато молодих шляхетних тварин мусили виконувати найтяжчу роботу і через це псували свою породу.

Для німецької влади було не легко створити тут знову порядок та врятувати підвалини цієї породи. Інспекторський оглядом було охоплено коло 100 тисяч коней, 17 тисяч занесено до плеємних книг. Одночасно було приступлено до відбудови одного розплідника. Вибрали Олику, колишній замок князя Радзивіла. Сьогодні в Олиці стоїть більше 120 чистокровних арабських кобил, а також англійські кобили, які потрібні для виведення англо-арабських коней. Ціна цих кобил виражається числом що сягає мільйонів.

Кобили, що стоять в Олиці мають сторічний безперервний плеємний рід. Не всі виглядають добре. На них помітні сліди останніх років. Часто доводиться знаходити цих порідних тварин серед неможливих умов по всьому краю та приставляти до Олики.

ОГОЛОШЕННЯ

Sprechzeiten
des Gebietskommissars in Rowno
DEUTSCHE DIENSTSTELLEN:
Täglich von 10—12 Uhr
Mittwochs ausnahmslos geschlossen
EINHEIMISCHE BEVÖLKERUNG
Diensttag und Donnerstag
von 9—12 Uhr.
Nachmittags findet kein
Parteiverkehr statt!

Години прийняття
Гербітскомісара в Рівному
НІМЕЦЬКІ УРЯДИ:
Щоденно від 10—12 год.
В середу без винятку закрито.
МІСЦЕВЕ НАСЕЛЕННЯ
вівторок і четвер
від 9—12 год.
Пополудні жодних справ
не відбувається!

УВАГА!

Хто має і може продати щось з нижченаведених книжок, буде ласкаво скомунікуватися з редакцією «Волинь». Креміянчане ж поладать цю справу безпосередньо з п. проф. Іваном Соїком.

Потрібні:
Декламатор «Сяво»
Декламатор «Слово»
Уманець і Спілка — Словник рос.-укр.

Словник — Україн. Акад. Наук
Рильський «Синя далечина»
Твори (повне зібрання) Васильченка, Гринченка, Чернявського, Копобинського, Еллана, Левинського, Франка, Кобилянського, Кобилянської, Черемшини, Панча, (Солом'яний Дім, Мишачі нори).

Переклади на українську мову: Шекспіра, Байрона, Верхарма, Меріме, д'Орельї, Молієра (Вибрані твори), Лондона (цілість).

Золя (цілість), Мопасана (цілість), Лоос, Доде, Бальзака, Гюго, Шіллера, Гете, Зудермана, Гауптмана, (Затоплений Дзвін).

Подорожі і природничі книжки українською мовою та Сільсько-господарські (Терниченко, «Сільсько-господарська» енциклопедія).

Окружне Т-во «Просвіта» в Дубні організує курси дитячих і дорослих, які будуть вестись в серіях і вчавч. Із роз'яснень за днем 20 квітня 1942 р.

Зпрага Окруж. Т-ва «Просвіта»
Gute Kosten sucht Guter
pricht deutsch. Vorschlagen
erlaß lassen.
Практична добра вухарка, яка по
ноді німецьку мовою, шукає прав
оголошення в редакції. 644 4—

ОКРУЖНА ПРОСВІТА в РІВНОМУ

пошукує кандидатів на геферента молоді і районних інспекторів. Освіта — не нижче середньої. Становища платні.

ч. 813 2—2

ПОВІДОМЛЕННЯ

Всіх Ви. Передплатників в Україні і закордоном повідомляємо, що висота передплати на наш часоспис дещо змінена з огляду на те, що покищо немає зниженої т.зв. гуртової поштової оплати на часосписи.

Тому передплата від 1-го квітня ц. р. виноситься:

на часоспис

без поштової і поштовою
пересилкою пересилкою
«ВОЛИНЬ» чвертьрічно 25 крб. 35 крб.
«ОРЛЕНА» „ 12 „ 15 „

Хто надіслав меншу варту на передплату повинен негайно доповнити її згідно з новим ціником інакше приймаємо висилку часоспису зараз по вичерпанні надісланої квоти.

Звертаємо увагу, що пересилка грошей до нас триває доволі довго — часом навіть 10-12 днів тому треба заздалегідь висилати передплату з огляду на те, що немає покищо належного валютного поштового зв'язку — нових передплатників не приймаємо, а коли мимомолоді вляжуть хто гроші на нову передплату, то їх передамо на Допомоговий Комітет доповнення в Рівному.

Українське Видавництво «Волинь»
Рівне, (Україна), вул. Німецька 89.
Ukrainischer Verlag „Wohlynien“
Rowno, (Ukraine), Deutsche Str. 89.

761 4—6

Тереза Петро уневажнює посвідку видану Миською Управою в Рівному. 864 1—1

Дуня Тарасюк уневажнює посвідку видану Сільською Управою в Рівному. 865 1—1

Уневажнюється карту перемолу № 2304—2552 на ім'я Сілюка Івана і Сілюка Максима з села Жидичин, видану Районою Управою в Ківерцях. 868 1—1

Пилипчук Іван з с. Новий Двір уневажнює загублену карту перемолу, видану Районою Управою м. Рівного. 859 1—1

Рожицький Станіслав уневажнює харчову картку на дві особи № 199/11 видану Миською Управою в Рівному. 861 1—1

Гологовський Іван уневажнює карту перемолу № 809/293 видану Районою Управою в Рівному. 863 1—1

Вітольд Жуковский з Рівного уневажнює загублений аусайс. 860 1—1

Ростислав Гайда уневажнює Аусайс виданий Районою Управою в Рівному. 862 1—1

Лубанська Генрика уневажнює посвідку, видану Миською Управою в Рівному. 867 1—1

Хто знає про долю Антона Барницького, арештованого 10.III.41 р. в селі Демидівці і вивезений до Житомира. Проситься повідомити родину в Млинові. 858 1—1

Хто знає би про долю Якіма Лук'ячука забраного до червоної армії з с. Спасів Мисочського р-ну і служив у м. Полтаві. Просимо повідомити Івана Лук'ячука. 868 1—1

Василь Довгий з с. В.-Житиня, Олександрівського р-ну, забраний в травні 1941 р. до червоної армії. Хто знає про його долю просимо повідомити Анастасію Довгу. 857 1—1

Хто знає про долю Омелячука Гната Пилиповича з с. Мізоча, Мізочського р-ну, який був змобілізований до червоної армії в квітні 1941 р., просимо повідомити Адміністрацію В-ва «Волинь». 853 1—1

Хто подав оголошення в справі полонених: Пончука Федора, Таласюка Григорія і Ляшчука Андрія, які були забрані в полон під Вілою Церквою, а тепер знаходяться в Німеччині, проситься зголосити свою адресу Кирилові Ляшчукові в с. Пруках, або до Адміністрації В-ва «Волинь». 814 1—2

ЦІНИК ОГОЛОШЕНЬ. За текстом серед звичайних оголошень ціна сторінки коштує 6.000 крб., ців сторінки 3.100 крб., чверть сторінки 1.600 крб., восьма частина 800 крб., шістнадцята частина 400 крб. Менші оголошення містимо за оплатою 2 крб. за 1мм. на одну шпальту (стовпець). Сторінка має 6 шпальт (стовпців). Дрібні оголошення рахуємо по 4 крб. за одне слово. Товстий друк рахуємо подвійно. При замовленнях більше як 3 рази даємо 10% опусту. Від 10 рядів — 15% опусту. На бажання присилаємо окремі офери та кошториси. Належність за оголошення платна згори.

ПЕРЕДПЛАТА. Часоспис «Волинь» виходить 2 рази в тиждень, а четвер і на неділю. Окреме число коштує 1 крб. Чвертьрічна передплата з поштовою пересилкою — 35 крб. Поштою висилаємо до тих місцевостей, де є поштовий уряд і лише для тих передплатників, які передплатили часоспис до кінця березня ц. р. Нових передплат з 1-го квітня не приймаємо з огляду на те, що немає наладданого «важкого» поштового зв'язку. Неправильно надіслану передплату передамо на Допомоговий Комітет полоненим в Рівному і з того приводу не будемо виходити в переписку. У випадку вищої сили, яка унеможливить видання часоспису або його доручення передплатникам чи іншим замовцям, Видавництво не відповідає і виплатиш наперед грошей не звертає. Години праці в адміністрації від 8—13 і від 15—18 год. кожного дня в неділі і свята дижур від 10—12 годин.

ВИДАВЕЦЬ: Українське Видавництво «Волинь» сп. з обм. відп. в Рівному. Основоположник і головний редактор СТЕПАН СКИПНИК. Головний редактор приймає інтересів кожного дня від 10—12. Редакція застерігає собі право направляти рукописи. Невикористаний матеріал не повертається.

Друковано в Окружній Друкарні в Рівному.

РКМ 45992/6
VII Д 2843/6
2004.11.12